

et farligt Dyr, der have indenfor deres offere Bægge, og at en af de vanskeligste Sygdomme, Menneskeheden kan blive belagt med, skrives sig fra disse Dyr. For øvrigt er der ikke Anledning for mig til at dvæle ved Diskussionen, da den i det Hele og Store er gaaet i den Retning, jeg ønsker.

Fogtmand: Sa der kunde være stor Friskelse til at komme ind paa Lovforslagets enkelte Paragrafer, særlig §§ 4 og 5, som ogsaa paa en Del af de Udtalelser, der ere anførte til Forsvar for dem og Lovens i det Hele. Det skal jeg imidlertid afholde mig fra, da Andre allerede have været inde paa Sagen, og Tiden allerede er langt fremrykket, og formentlig vil der ogsaa komme et Udvalg, som rigtig alvorligt vil undersøge de Grundsætninger, hvorpaa Paragraferne hvile, og de Detailler, de ere udsatte i, saa vi ved 2den Behandling kunne gjøre saadanne Endringer, at der bliver naturlig Leilighed til at komme ind paa Enkelthederne. Jeg har kun forlangt Ordet, fordi jeg synes, at der er gaaet en Strømning her igennem til Fordel for Forslaget, som jeg antager er stærkere, end den i Virkeligheden findes her. Derfor har jeg blot ganske kortelig villet udtale min Tilslutning til de Anskueller, som væsentligst ere førte frem her af de ærede Medlemmer for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) og Bræsto Amts 3die Valgkreds (Leth). Jeg kan godt være enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds i, at der er to Formaal, som tilstræbes, og kan tilstræbes ved denne Lov, og som naturlig maa være Hovedsynspunktet for hele Behandlingen. Det ene er Critainingskrævet fra deres Side, som blive forurettede og lide Stade ved Hundeholdet. Det er selvfølgelig en Sag, som kan og maa behandles efter sin Natur, og som Enhver godt kan yde sin Medvirking til, men jeg maa rigtig nok bede om, at man ikke gaar til Overdrevelse, fordi man en Gang er kommen til at se paa dette bestemte Spørgsmaal, Forulempning ved Hunde. Vi maa hufte paa, at vi ere Mennesker, der skulle færdes mellem hverandre, og leve i en bevæget Verden, og vi maa finde os i Forulempninger rundt omkring. Vi maa værne os til, at vi ikke altid kunne slaa langt til

Siden med Albuerne, men at der kommer andre Mennesker, som vi skulle leve imellem, med deres Virksomhed og med deres Nydelser, Jolt, som man ikke uden videre kan jage væk, saaledes at vi staa fredlyste. Vi maa tage liberal. Hansyn. Nu tror jeg, man ganske særlig henforset sig paa dette Hundespørgsmaal, naar man tror, det skulde være saa gruelt med Hundene, og saa glemme alle andre Forulempninger af lignende Art. Man kan tage lige paa Slump, hvor man vil, saa vi kan finde Ulemper. Naar man ser Spørgsmaalet særlig fra Synspunktet Forulempning, hvor man lider positivt Stade, saa mener jeg, det er berettiget med disse Anter, og jeg mener, at de, der have foranlediget denne Ulempe, maa lide noget derfor. Men vi kunne tage en Ulempe, som med Parapherne. Hvor mange Parapher ser man ikke i Kjøbenhavns Gader! Man kan faae stuet Stangen i Ansigtet, naar man dreier sig med en brat Bending, ligesom man gaar, saar man et Regnskyl, ned fra Paraphen ved den forandrede Retning. Vi der leve paa Landet, lide af Gr. i denne Tid særlig under en Ulempe, som vi finde os i, nemlig Damptræskoværterne. Hvem der tjører paa Landbetiene, navnlig her paa Sjælland, vil let have lagt Mærke til denne Ulempe, at ligesom man tjører bedst, kommer man til en Gaard, hvor der holder et Damptræskovært, og har man saa urolige Heste, kan det være en Ulempe. Kommer man nu vel over det, træffer man maatte længere henne et andet Damptræskovært med Par. Baller og saadan noget stillet oven paa. Man skal forbi, og selv om ikke Hestene blive sty, er det dog en Ulempe. Saadan er det hele Verden over. Det maa vi se at værge os mod, saa godt vi kunne, ved fælles Hjælp. Vi der ere nødt til at færdes saaledes, og hvem Sliat møder, maa tage den Skaag. Sager praktisk. Kommer der saa et Tilfælde, hvor der absolut bliver Tale om Stade, er det rigtig, at Critainingspligten holdes stærkt frem. Men naar vi saa gaa til den anden Side, som nærmest er det, der tilligtes, det nye Skattesystem, saa maa jeg være enig med det ærede Medlem i, at jeg ikke kan være med til at gaa videre paa den Vej, som her er antydet, idet det nemlig er en Regulering af et bestemt Forhold. Her er det en Regulering af Hundehold, men man